

Thích Như Tâm

MỘT NGÕ ĐI XA

Những Nỗi Tình Thương đã nghẹn dòng

Mọi duyên nợ ngổn ngang trở thành không!

Song Kôn nức nở màu xanh biếc

Ngõ đi chầy chỏi còn đây một tiếng lòng...

Tiếng lòng nhà thơ Đỗ Nh Ban đổ về cho thi hữu bạn phò ng là anh em đã một mài góp những guồng xoay óng ánh từ các con tim nồng nàn dâu bể để dệt thành tác phẩm văn chương.

Đôi với các văn nghệ sĩ Chùa Lá, anh là người bạn thơ nhiệt tâm huyết, đáng cảm, chân thành – vì anh vốn là một nhà thơ lãng du luôn canh cánh trong lòng một cơn mưa bất chợt bạn bè phò ng để ng thơ còn là một Phút Tắt thuôn thành luôn áp dụng triết lý Phật giáo trong cuộc sống và thơ văn.

Sáu mươi bảy tuổi rồi, trong anh dạo nhòa sự tĩnh lặng máu, còn anh – anh còn hoài bão làm nên Nghiệp Ngộ Tỉnh Thức kịp thời. và anh đã làm được như thế qua sáu lần, đến khi sự tàn lụi khiến anh dứt ngót ra đi không lối giả biết.

Hung tin bay đến khắp bốn bề thân quen. Chúng tôi vội vã nhẩy xe đêm ra Quy Nhơn để tang anh. Trong căn nhà nhỏ bên đường suốt phồn vinh Đàng Đa, các thân bằng quyến thuộc, bà con láng giềng và văn thi hữu tụ tập đông. Tôi vô cùng xúc động khi thấy nhàn hạ hoa phúng viếng đến từ khắp miền đất nước Hà Nội, Hải Phòng, Cao Bằng, Lạng Sơn, Đắk Lắk... cùng tất cả tâm tình bề bộn muôn phương ngấm ngùi tiễn biệt anh. Anh Lê Đình Hiếu, người cùng sự tin cậy đến chỉ biên NNTT với anh với một thế giới thật, khổ đau như kẻ hèn hạ. anh Thiện và gia đình lăng xăng tiễn đón bố trí nơi ăn chốn ở cho khách viếng lại với một tấm chân tình đem thắp sự chia. Cả làng xóm đường phố cùng chìm trong hiu quạnh nhàn ngày tang lễ.

Tôi cảm thấy buồn tìm nhớ bóp nghẹt vì nỗi xót xa khi nhìn thấy con gái anh trong lúc chờ tang thôn thối ngửi bên quan tài, bàn tay vuốt nhè nhẹ lên tấm vải vô tri đã dẫu kín thối xác người cha yêu dấu... đường phố đang xoa nhẵn đôi chân của nhà thơ giang hồ lãng tử:

Nhà đời dong ruổi vì thơ

Giờ đây tan vỡ giờc mơ hời hợt

Bên quan tài trống vắng khấn sớ

Rồi đây thơ xác đọng lại nơi nhàn

Trong niềm cảm xúc vô bờ, tôi đến gặp với nhóm nhà thơ Thơ Mới cùng tất cả đêm thơ nhàn bên linh cữu anh để Thơ Đường Tiếng Anh, thơ tiếng mẹ đẻ con người nhàn tình với văn chương và thi phú và hệt sự ngẫu nhiên trước cái lúc dẫu lòng khó hiểu của họ - những người bạn thơ đến gặp họ với Đỉnh Ban (?)

Nhìn lại cuộc đời nhà thơ Địch Ban trải qua bao biến cố đau buồn đã đành nhưng đời anh đã an bài. Sinh ra và lớn lên tại miền quê xã Mỹ Trinh – Phù Mỹ. Một thời anh vui cùng phôi n trứng bông đen nơi quê nhà. Lo ngại cuộc anh phải đưa gia đình vào Quy Nhơn lánh nạn. tháng 7 năm 1997 vợ anh bỏ tại nơi giao thông qua đi để lại cho anh đàn con dãi sáu trai một gái. Anh trở thành một gã cô phụ!

Thay nàng, tôi muốn là anh

Nuôi đàn con dãi trứng thành mai sau

Rồi trên biến cố đã đành đi tìm nàng thơ, cuộc gặp hai tâm hồn lãng mạn gặp nhau sẽ kết một duyên lành trên kiếp nào gặp nhau chăng thơ gieo rắc vào, đàn dệt dây tơ của hai đành quyệt dính chia tay.

Dù tâm tôi đau xót rồi anh vẫn bình tĩnh một một sự thân hậu đến nhâm chén ly bồi chăng kiên cho sự vỡ tan một cuộc tình đã rồi!

Đến ngày tôi chực vụ quy cho đưa con gái duy nhất thì... tôi thẹn lại tàn nhún gọi tên anh! Phải chăng trong hồi thơ cuối cùng, anh đã hét lên: “Đi tôi bớt hồn nh đến thơ sao?”

Hàng trăm người tôi đến đưa anh đến nơi an nghỉ cuối cùng. Ngoài nơi thắp nến tiếc đau buồn của nhieu người, tôi nghĩ rằng duy nhất có một người mang tâm trứng:

Chia ly đây phút cuối cùng

Tình riêng chia sẻ, tình chung vẫn còn

Hết rồi xuống biển lên non

Lời thơ đến rồi mà hồn bay xa

Bên mùa xuân rũ nét hoa

Xuối chi gặp gặp chẳng thành yêu...

Bao đau buồn khó quên trong lòng anh em bè bạn! đành vĩnh biệt anh với lời thơ, tiếng nhạc và câu chuyện mà tôi phụng chu Phật sẽ đem đến anh với niềm an lạc đời đời.